

de skulle bo her eller der, og de kunne altsaa komme til at bo Steder, hvor det er dyrere at bo, end hvor de hidtil have boet. Man forringer altsaa deres Løn ved at flytte dem hen til Steder, hvor det er dyrere at bo. Det er en Kendsgerning, at det er billigere at bo visse Steder end andre Steder, at Husleje og Ophold ere dyrere i København, Aarhus, Odense og lignende store Byer end i smaa Byer og ved Landstationer, og flytter man saa Folk fra de Steder, hvor det er billigere at leve Livet, til de Steder, hvor det er dyrere, tager man et Greb i deres Pengepung, tager noget af den Løn, man har normeret for dem, og stiller dem ringere. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan tale om Præmie her. Jeg opfatter det ikke saaledes, at Jernbanefunktionærene kunne bo, hvor de have Lyst, men at de maa bo der, hvor Tjenesten er. Derfor er det ogsaa retfærdigt, om Administrationen godtgør dem det Tab, de maatte lide ved at tvinges til at bo, hvor Opholdet er dyrere.

Hvad Tantiemen angaar, maa jeg sige, at jeg ikke har noget tilovers for den, jeg regner ikke med den, for den fortjener Personalet. Det er den usleste Maade at lønne noget Menneske paa, saaledes som den er ført ud i Livet. Thi samtidig med at man sagde til Funktionærene: Hæng i, pas paa, pas paa jeres Kammerater, pas paa det hele, vær interesseret i alt, hvad der foregaar og hvor der kan tjenes Penge, saa paalagde man dem større Arbejde, forøgede deres Tjeneste i høj Grad og mindskede deres Fridage. Paa alle Maader trak man tilbage i deres Leveforhold, og naar saa endelig Tantiemen udbetales, er det kun et ringe Vederlag eller rettere, det er ikke noget Vederlag for det forøgede Arbejde. Da Spørgsmaalet om Tantiemen var fremme, advarede jeg imod den, fordi jeg nogenlunde kunde se, hvorledes det vilde gaa, og mine Anelser have vist sig at slaa fuldstændig til.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) omtalte, at Ministerens Henviisning til Tjenesteboliger var noget kunstig. Ja, det skal jeg indrømme. Saa vidt jeg erindrer — jeg har ikke haft Tid til at finde det —, staar der i Loven, at naar der tildeles Tjenesteboliger, bortfalder Huslejegodtgørelsen. Som Følge deraf vil der ikke være noget i Vejen for at give Huslejegodtgørelsen nu, og der vil være klar til at flytte, saa snart de blive forflyttede. Tjenesten fordrer altsaa, at

heller ikke være noget i Vejen for Ministeren i at fortfare med sine Planer om Tjenesteboliger, for dette vil aldeles ikke influere paa det foreliggende Spørgsmaal. Det forekommer mig derfor, at denne Indvending er noget kunstig.

Jeg vil tillade mig at rette en indtrængende Opfordring til dette Tings Medlemmer om at stemme for det foreliggende Ændringsforslag. Det maa være os klart, at vi bør stræbe efter, at det Personale, der arbejder under Staten, og for hvem vi altsaa staa som Arbejdsgivere, ikke med Grund er utilfreds. Naar vi, som det ærede Medlem for Ribe sagde, have vedtaget en daarlig Lov — det indrømmede han jo, det var —, som medfører Ulemper for en saa stor og flittig og dygtig og nyttig Stab, som Jernbanembedsmændene ere, bør vi hurtigst muligt søge at ændre disse Ulemper. Dertil sigter det foreliggende Ændringsforslag, som jeg paa det mest indtrængende anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for.

Bluhme: Med Hensyn til Tantiemen er jeg fuldstændig enig med den ærede sidste Taler. Hvis han vil være saa god at læse Mindretalsbetænkningen fra Jernbanekommissionen, vil han deri finde, at jeg har foreslaaet Tantiemen anvendt paa en fuldstændig anden Maade, end det sker, nemlig begyndende fra neden, og saaledes at den kun med høj Stigning af Indtægterne kunde naa op til de højeste Klasser. Jeg tror, det vilde have været en mere hensigtsmæssig Anvendelse af Tantiemen, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at denne, som den nu er, er en fuldstændig Uting, som jeg haaber, vi en Gang maa komme bort fra igen.

Jeg er, som sagt, enig med det ærede Medlem i, at Lønningsloven er uheldig. Jeg skal ikke have noget imod at stemme for det Forslag, som foreligger her, men jeg har kun villet forsvare Ministeren mod det Angreb, der blev rettet mod ham, og forsvare os alle sammen, baade Regeringen og Flertallet her i Salen, mod Angreb i den Anledning, for saa vidt det altsaa er Meningen, at dette Spørgsmaal skal gøres til et Nummer ude paa Valgtribunerne, idet jeg finder, at det er et aldeles uberegtiget Angreb, man her er kommen med, eftersom Ministeren staar sagesløs overfor denne Sag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.